

PAROCHIEBLAD H. ANDREAS

JANUARI - FEBRUARI 2022

Je bent zo

Je bent zo
mooi
anders
dan ik,

natuurlijk
niet meer of
minder

maar
zo mooi
anders,

ik zou je
nooit
anders dan
anders willen

Hans Andreus

Kerstdeurcollecte 2021 voor Afghanistan

Ondanks dat er geen kerstavondviering was (corona) en op 25 december twee vieringen in de ochtend met 40 mensen, heeft de jaarlijkse kerstdeurcollecte toch het mooie bedrag opgebracht van 444 euro. De collecte was bestemd voor het kleine project van Basira Sediqi.

Ze woont met haar gezin in de wijk Heerlerbaan sinds ze ruim twintig jaar geleden zijn gevlucht uit Afghanistan. Het gaat goed met de familie hier. De beide dochters vertelden aansluitend aan de vieringen met Kerst over de moeilijke situatie in Afghanistan, zeker na de terugtrekking van Amerika afgelopen najaar. Meisjes en vrouwen mogen niet meer naar school en niet zonder mannelijke begeleiding op straat. De alleenstaande vrouwen die voorheen een naaicursus volgden, – hun kinderen kregen in die tijd onderwijs en een maaltijd – kunnen hun huis niet meer uit. Er is gebrek aan voedsel en stookhout. De winters zijn bar koud in Afghanistan. Dagblad *Trouw* vermeldde dat 91% van de bevolking onder de armoedegrens leeft.

De Andreasparochie heeft er enkele maanden geleden voor gekozen om het kleine project van Basira te steunen. We kennen het gezin; jarenlang verzorgden ze maandelijks een Afghaanse solidariteitsmaaltijd in de Corisberg voor het naai-atelierproject, en nu proberen we maandelijks via onze parochie een bedrag (van maximaal 500 euro) te storten op een rekening in Afghanistan. Inmiddels is er 2500 euro overgemaakt en in goede orde ontvangen en verdeeld onder de gezinnen. We nemen daarmee het risico dat het kan gebeuren dat een bedrag niet goed terecht komt, maar onder het motto: niet geschoten is altijd mis, hopen we van harte dat de maandelijkse druppel op de gloeiende plaat moed geeft en het gevoel dat er aan hen gedacht wordt.

U kunt als u wilt nog bijdragen aan dit project, liefst met een (kleinere) maandelijkse bijdrage. Wij houden u geregeld op de hoogte en met vragen kunt u terecht bij Piet Trepels of Eline Claassens.

Eline Claassens

Levensthema's

De PKN Parkstad is verleden jaar begonnen met het uitzenden van *Levensthema's*. Elke week op woensdag verzorgt iemand een meditatief moment van enkele minuten over een actueel levensthema. Ook leden van onze parochie doen mee. U kunt de bijdragen volgen en meebeleven op www.kerkdienstgemist.nl. Als u op de site bent, kiest u Limburg. Ga vervolgens naar de H. en kies Hoensbroek. U ziet een vakje Protestantse Parkstad Gemeente, klik daarin op 'naar kerk'. U komt dan bij de uitzendingen. Klik op 'alle uitzendingen' voor afleveringen van langer geleden.

Eline Claassens beet voor de Andreasparchie de spits af. U vindt haar bijdrage onder de datum 20 oktober 2021. In januari volgt Joke Gehlen. U kunt natuurlijk ook andere afleveringen bekijken en beluisteren. Dan leert u heel wat mensen van de PKN Parkstad kennen. Veel bezinning!

Rob Pauls

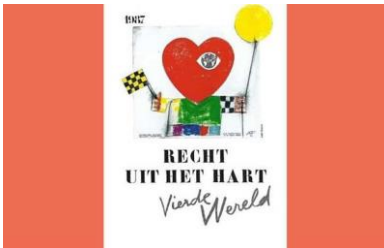

OOK HET AFGELOPEN JAAR
SPONSORDE
PLUS TIM EN JOYCE JANSSEN
WEER KERSTPAKKETTEN VOOR
HEERLERBAAN.
PLUS, VAN HARTE BEDANKT.

Een nieuwjaarsgroet van ATD Vierde Wereld Zuid-Limburg

Wie ons kent weet dat we een mensenrechtenbeweging zijn voor en met mensen die in armoede leven. Dit citaat van de oprichter van de beweging, Joseph Wresinski, vat in het kort samen waarom de mensenrechten zo belangrijk en waardevol voor ons zijn.

"Het einddoel van de mensenrechten is de menselijke waardigheid. De toepassing van deze rechten moet er uiteindelijk toe leiden dat de hele mensheid in een wereld van vrijheid, rechtvaardigheid en vrede kan leven. Gezamenlijk kunnen al deze rechten de menselijke waardigheid waarborgen. Daarom kunnen we deze rechten alleen verdedigen als ze als één geheel worden gezien. Dit betekent dat niet alleen burgerlijke en politieke rechten er toe doen, maar dat we tegelijkertijd ook moeten opkomen voor de economische, sociale en culturele rechten. In de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948 vormen deze rechten trouwens een ondeelbaar geheel. Ook de allerarmsten zelf leren ons dat. Als wij in plaats van de armsten hun waardigheid weer terug te geven, hen alleen de vrijheid toekennen om zich te organiseren, maar niet zorgen dat ze ook toegang hebben tot onderwijs, werk, cultuur, spiritualiteit, begaan we een dubbele fout."

We willen voor 2022 de wens uitspreken voor een jaar vol solidariteit, een samen bouwen aan een samenleving waar ieders waardigheid wordt erkend, waar plek is voor rechtvaardigheid en werkelijke democratie, waar niemand uitgesloten wordt en we dichterbij een wereld zonder armoede komen. We

hopen dat deze solidariteit, het samenwerken en eerlijk samen delen bijdraagt aan een wereld vol vrijheid, gelijkwaardigheid en vrede.

We komen elke woensdagmiddag van 13.30 uur tot 16.00 uur bijeen in de huiskamer van de Andreasparochie om samen na te denken, ervaringen en kennis uit te wisselen, voor creatieve activiteiten en de voorbereidingen van acties. Ook in 2022 blijven we ons inzetten om de wereld een stukje eerlijker te maken. Mocht u de komende tijd kennis met ons willen maken, kom vrijblijvend op de woensdagmiddag eens binnenwandelen. Vanwege de coronamaatregelen is het goed om voordat u komt even contact op te nemen met Hilly Slootweg (06 - 83 07 77 47).

Marion Braad

Expositie Ger Klinkenberg

14 januari - 10 maart

Ger Klinkenberg, als oud-bestuurslid geen onbekende in onze parochie, is naast zijn werk als vakbondsbestuurder ook schilder. Daarover zegt hij het volgende:

"Op mijn 15e kreeg ik een olieverfdoos en ging aan de slag. Eerst waren het werkjes op klein formaat. Ik werkte steeds met tussenpozen. Zo ontstond in de loop der jaren een hele reeks olieverfschilderijen met één rode draad: vakantie. Omdat schilderen met doek, doos en ezel nogal omslachtig was week ik uit naar tekenen. Niets anders laat je het hier-en-nu beter beleven dan tekenen of schilderen. In 2013 volgde ik een portret-/modeltekencursus en ontdekte acrylverf. De volgende vakanties werd ik heel productief.

Eind 2020 leidde de lockdown tot een hele reeks COVID-paintings. Mijn gedachten brachten me terug naar Ierland: Kerry, met zijn prachtige natuur, en die onvergetelijke laatste avond in de pub, waar lokale muzikanten me uitnodigden met hen mee te zingen en musiceren. Een situatie op het werk bracht me terug bij de inmiddels reukarme olieverf. Mijn olieverf uit 1977 bleek nog perfect bruikbaar.

Deze reeks is een zoektocht naar mezelf en naar mijn wortels geworden. Vandaar de ondergrondse pijler uit 1960 en het wintertafereel vanaf de huidige Rouenhofweg van de staatsmijn Wilhelmina. Aangevuld met een Eyselshovens tafereel uit 1798 waar de pastoor door twee Franse jagers van zijn nieuwe laarzen wordt beroofd. De kwast nam me bij de hand."

Gesprek met Marlou van Leeuwen

Het gesprek vindt plaats bij haar thuis op maandag 27 december om 14.00 uur; op een gegeven ogenblik vallen de woorden van bisschop Harrie Smeets: "waarom moest ik die tumor krijgen?" en "waarom niet?" Marlou is kort geleden getroffen door de plotselinge dood van haar maatje Harrie: "waarom ik?", zegt ook zij, "waarom niet?" De pijn en het verdriet zijn voelbaar, als ze haar verhaal doet:

"Mijn naam is Marlou Janssen, en ik ben geboren in 1946 in Heerlen in de Schinkelstraat, die nu Honigmanstraat heet. Mijn vader had een kapperszaak; het was niet echt zijn ding want hij had graag doorgeleerd, maar er viel niets te kiezen; zo ging dat in die tijd, de zaak moest doorgaan. Mijn moeder, dochter van een deurwaarder, was coupeuse, en woonde naast de kapperszaak. Ik was de tweede uit een gezin van drie; de oudste is kort na de geboorte gestorven en heb ik niet gekend. In 1950 zijn we verhuisd naar de Molen-

berg; ik ging naar de lagere school bij de nonnen, daarna drie jaar naar de mulo, en toen naar de KLOS om kleuterleidster worden; maar deze opleiding heb ik niet afgemaakt. Ik ben in 1964 in Aken begonnen als kleuterleidster, 'Kinderhelferin'; in 1972 ben ik getrouwd met Harry van Leeuwen en zijn we de gelukkige ouders geworden van twee kinderen, René en Hugo; onze oudste, geboren in 1973 nam ik als baby mee naar mijn werk; omwille van de kinderen ben ik in 1974 gestopt met mijn werk. Mijn man was de tweede uit een gezin van negen, rasechte Heerlerbaners; hij was timmerman in het aannemersbedrijf van zijn vader. Maar hij had een probleem; hij was van kinds af aan totaal doof aan een kant zonder dat dit opgemerkt werd; het gevolg was dat hem veel ontging en hij om die reden voor dom werd aangezien: 'Och dat snap jij toch niet!' Dit heeft hem heel zijn leven parten gespeeld.

De beginjaren van ons huwelijk vielen samen met het sluiten van de mijnen en het ontstaan van een heel nieuwe wijk voor de huisvesting van mensen van het ABP, CBS en andere bedrijven; er moest gebouwd worden, huizen, school, kerk, etc. Zodoende raakten we vanaf het eerste moment nauw betrokken bij de Andreasparochie. Van alles was er altijd te klussen, rond het gebouw, in de tuin, maar ook in de kerk, kerststal opzetten, versieren, grote onderhoudsbeurt, schoonmaken, schilderwerk, het contact met bedrijven, etc.; op Harry kon altijd

een beroep gedaan worden. Beiden hebben we ook vele jaren in het kerkbestuur gezeten; we kenden het gebouw van binnen en van buiten, voelden zorg en verantwoordelijkheid. Misschien was dat ook wel de valkuil, toen op een gegeven ogenblik, met het oog op de kerk van de toekomst, het begrip gedeelde verantwoordelijkheid zijn intrede deed; iedereen, ook wij, moesten dit nog leren, het was nieuw, er moest geoefend worden, fouten mogen er dan gemaakt worden en werden er ook gemaakt; er ontstonden spanningen, er werd gefluisterd, gezwegen. Wij zijn daardoor vervreemd geraakt van de kerk die ons dierbaar was; vooral Harrie, die zelf heel direct was en recht-toe-recht-aan, had daar moeite mee, en heeft daar veel verdriet van gehad. Het voelt goed om dit nu, zo kort na zijn dood, eerlijk uit te mogen spreken.

Ik ben in de Pancratius gedoopt, we zijn er getrouwd, en kerkten er de laatste jaren weer; toch heeft de Andreas iets dat erg aanspreekt, de hoge prioriteit van diaconie en de levendige sociale betrokkenheid, er is altijd bedrijvigheid; ik was daar graag bij: Nederlandse taallessen aan vluchtelingenvrouwen van het azc, koken in het hospice of voor verslaafden, vrijwilliger in Luciushof en nu op de zorgboerderij Corisberg; wij waren daarom ook steeds heel bewust present bij de bijeenkomsten van Buurtstichting Heerlerbaan (SBOH).

Ik heb natuurlijk inspirerende mensen, die veel invloed hebben gehad op mijn leven, maar iemand springt er uit; dat is Maarten Luther King, die ook een gedenksteen heeft in het pad rond de Andreaskerk. Als ik zomaar drie mensen mag uitnodigen aan tafel, dan zou ik Harrie Brouwers, Arend van der Heijden van Caritas045 en jou daarvoor willen vragen; jullie hebben alle drie iets van wat in mijn ogen de kerk van morgen moet zijn."

Hiermede eindigde dit eerlijke open gesprek met Marlou van Leeuwen voor ons parochieblad; het is nog niet duidelijk wie het stokje van haar gaat overnemen.

Geert Bles

AGENDA

Iedere woensdag

13.30-16.00 uur: ATD Vierde wereld

Iedere donderdag

10.30-11.30 uur: stilte-uur

14 januari - 10 maart

Expositie Ger Klinkenberg

COLOFON

Contact

Palestinastraat 326
6418 HP Heerlen
045 - 541 33 81
parochiesintandreas@home.nl
www.sintandreas.nl
facebook.com/andreasparochie

Gastvrouw aanwezig di. t/m vr.
van 10.00 tot 12.00 uur

Pastoraal team

Pastor Geert Bles:
045 - 571 40 78

Diaconaal werker Rob Pauls:
043 - 306 17 06
andreas.r.pauls@gmail.com

Pastoraal- en jongerenwerker
Marcel Mollink: 045 - 574 03 78

Parochiebestuur

Vicevoorzitter
Karin van Doormaal:
045 - 541 35 68

Rekeningnummers

NL21 ABNA 0577627325
NL17 INGB 0003269778

Stichting Taiama-Andreas

www.taiama-andreas.org

Redactie

Rob Pauls
Karin van Doormaal
Rens Trimp

De volgende editie van het parochieblad verschijnt in de week van 14 februari. Intenties en kopij voor 19 februari t/m 20 maart graag uiterlijk **31 januari** opgeven.

VIERINGEN

22 januari - 13 februari

Let op: i.v.m. de coronamaatregelen is niet bekend wanneer de zaterdagavondvieringen hervat kunnen worden; raadpleeg daarvoor onze website.

Zaterdag 22 januari

18.00 uur: woord- en communie-
viering (onder voorbehoud)

Zondag 23 januari

10.30 uur: oecumenische viering

Zaterdag 29 januari

18.00 uur: woord- en communie-
viering (onder voorbehoud)

Zondag 30 januari

10.30 uur: woord- en communie-
viering
Gebed voor: Nellie Hutschemae-
kers

Vrijdag 4 februari

10.30 uur: eerstevrijdagviering

Zaterdag 5 februari

18.00 uur: eucharistieviering (on-
der voorbehoud)
Gebed voor: Pascalle Flekken
(jaardienst en vw. haar verjaar-
dag)

Zondag 6 februari

10.30 uur: eucharistieviering

Zaterdag 12 februari

18.00 uur: woord- en communie-
viering

Zondag 13 februari

10.30 uur: woord- en communie-
viering